

Dogok. Olvasóink szerint egyre sűrűbben gyűlnek össze Felsőváros játszótéren a nagytestű kutyák és gazdáik. Az ebeken természetesen sem szájkosár, sem póráz nincs, miközben a gyermekek mellett játszanak, vagy inkább randalíroznak, gazdáik legnagyobb gyönyörűségére. Telefonálunk egy döbbenetes eset szemtanúja is volt a napokban: egy, a tulajdonosától elszabadult dog a játszótéren előbb megtépett egy tacsit, majd megharapott egy kutyatartót – aki különben olvasóink szerint általában maga sem szerszámozza fel kutyáját a fölöslegesnek vélt szájkosárral és pórázzal – majd a rendőrség közreműködése mellett folyó rövid közbiztonsági után a gyp-

csörög a Pannon GSM

Kedves olvasóink! Közérdekű problémákat, észrevételeket, tapasztalataikat ezen a héten Panek József ügyeletes újságíró munkatársunkkal oszthatják meg, aki munkanapokon reggel 8 és 10 óra között, vasárnap 14 és 15 óra között a 06-20-9432-663-as rádiótelefon-számon várja hívásaikat. Elvesztett tárgyaikat kereső, illetve talált tárgyakat visszaadni szándékozó olvasóink ingyenes hirdetésben tehetik közzé mondandójukat. **Hirdetésfelvétel:** 8 és 18 óra között a 06-80-820-220-as zöld számon, illetve személyesen a Sajtóházban és hirdetőirodáinkban.

mesterek fogták be a megvadult ebet. Olvasóink szerint sokkal szigorúbban kellene be tartani az ebtartásra vonatkozó rendeleteket, míg nagyobb tragédia nem történik Szegeden is.

Babakocsi. Fialatasszony olvasóink két gyermekkel, és egy méretes babakocsival csak

buszra cipelni. Telefonálunk nagyon hálás a segítségéért, aki eddig nem találkozott ilyen udvarias, előzékeny sofőrrel. Ugyanakkor nem érti, miért marad ki viszonylag gyakran a 90-es, és a 90Y-os egy-egy járata.

Cigifüst. Kiss Péterné Zárda utcai olvasóink táncórákra kíséri unokáját a Bartók Béla Művelődési Központba. A táncoktatással semmi baj, ám az rendkívül zavaró, hogy az épületbe a közlekedőként szolgáló első és második emeleti aulát jelelték ki dohányzóhelyül, így a gyermekek a cigarettafüstös helyiségeken átvágyva juthatnak csak be a terembe.

PANNON GSM
Az élvonal.

Hármas Puccini-bemutató a nagyszínházban Pokolban, égben, földön

Szonda Éva (Zita anyó), Bátki Fazekas Zoltán (Gianni Schicchi), Dér Krisztina (Nella) és Vámosy Éva (Ciesca). (Fotó: Frank Ivett)

PostaBank Fészekrakó lakáshitel

és Takarékpénztár Rt.

Kell egy saját fészek!

6,75%-os kamat

Teljes körű állami kedvezmények

Új taggal bővül a család? Kellene végre egy saját fészek? Az új lakásfinanszírozási rendszer kiemelt kamattámogatásával a PostaBank Fészekrakó lakáshitel minden lakásproblémától megszabadítja Önöket. Elég felkeresniük a legközelebbi Postabank fiókot, hogy megteremthessék új családi fészkeiket, ahol biztonságban tudhatják szeretteiket.

A 6,75%-os PostaBank Fészekrakó lakáshitelt igénybe vehetik új, nagyobb lakás vásárlására, építésére

- ▶ 35. év alatti házások első lakásukhoz,
- ▶ többgyermekes családok,
- ▶ legfeljebb 8 millió forintos hitelösszeg erejéig,
- ▶ akár 35 éves futamidőre is.

Emellett még egyéb állami kedvezmények folyósításával is segítjük az otthonteremtésben. Hiszen mindenkinek szüksége van egy biztonságos családi fészekre!

PostaBank lakáshitel – Hogy legyen otthon!

Hitelinfo: 06-40-44-22-00

Kovalik Balázs rendezésében, Oberfrank Péter dirigálásával

pénteken és szombaton kettős szereposztásban, magyar nyelven mutatta be a Szegedi Nemzeti Színház operatársulata Puccini Triptichonját. Az együttest irányító fiatal alkotópáros sikerrel birkózott meg a nagy feladattal, a produkció zenei és színházi szempontból is jelentős értékekkel rendelkezik.

Kevés színház vállalkozik rá, hogy Puccini három egyfelvonásos operáját a szerző elképzelése szerint együtt játssza. A viszonylag sok szereplő, a nagy zenei anyag, a díszletezés nehézsége és a darabok vitatott értéke elegendő ellenérv szokott lenni. Ezért már maga a tett – hogy a Puccini-oeuvre több mint negyedszázada hiányzó darabja visszakerült a színház repertoárjába – dicséretes. Kovalik Balásztól megszokhatta a szegedi közönség, hogy rendezéseit nem a jól bevált panelek alkalmazása jellemzi, hanem hajlamosa formabontásra, a nyugtalanítóan új, meglepő megoldásokra, és a darabok értelmezésében mindig saját útját járja. Az operaközönséget általában megosztja ez az alkotói attitűd. Az egyik tábor többnyire a szerzőkkel, a tradíciókkal szembeni tiszteletlenséget emleget, a másik örül, hogy szellemi bizsergést okozó, élő, modern, olykor kísérletező színházat láthat.

A Triptichonnal kapcsolatban Puccini fontos óhaja volt, hogy a három operát egy estén, az általa meghatározott sorrendben játsszák. Zenetörténészek úgy vélik, talán azért is, mert ezzel a komponista azt jelzi, hogy a köpeny nővér vakító mennyországa után a Gianni Schicchivel a sokszínű földi létet választja. Nem tudom, Kovalik Balázs egyetért-e ezzel a véleménnyel, de hangulatában és a fényképfényképek használatában megfelelő rendezése ennek a tagolásnak.

A köpeny díszlete – mindhárom darabé Szendrényi Éva tervei alapján készült – egyszerű: nyolc acélhuzallal fel függesztett körülbelül 4x5 méteres alapterületű, 25-30 cm vastag fémszerkezet és egy hajópalló idézi a Szajna

partján ringó bárkát. A konstrukció a szereplők minden nagyobb mozdulatára, lépésére imbolyog és nyikorog, mintha valóban a vízen himbálódzó alkalmatlanság lenne. Az absztrakt díszlet nem teremti meg a párizsi couleur locale-t, helyette a lelki folyamatokra, a bekövetkező tragédiára irányítja a figyelmet. A szereposztás kompromisszumai közül leginkább az gyengébbi Marcelt alakító két fiatal és fess baritonista ellenpontjaként Henri szerepére nem sikerült az életkor és alkat szempontjából is megfelelő tenoristát találni. Így a szerelmi háromszög más megvilágításba kerül. Busa Tamás talán finomabb és arisztokratikusabb Marcel, mint ahogyan ezt egy teherhajú gazdjától várnánk, de a szöveget sok színnel, árnyaltan éneklé, és a monológ alatt fokozatosan válik gyanakvó férjből bosszúra szomjas vadállattá. A másik Marcel, Réti Attila mindvégig jóval sötétebbnek, vészjós-lóbbnak, agresszívebbnek mutatja a figurát, és éneklése is egységesebb. Vajda Júlia kifinomult színes eszköztárral jellemzi a vágyakozó Georgette-et, imponáló felkészültséggel és hévvel, kifejezően éneklé a szöveget. A Henri alakító Bándi Jánossal elragadtatottan, szenvedélyesen szólaltatják meg duettjüket. Felber Gabriella hangban és játékban is más, de ugyanúgy érvényes karaktert teremt ugyanebben a szerepben. A többi közreműködő közül Szonda Éva remek Szarka néniéért érdemes kiemelni.

Az Angelica nővérről sokan úgy tartják, nem több, mint intermezzo a köpeny és a Gianni Schicchi között. Kovalik Balázs rendezése cáfolja ezt a nézetet. A futurista díszlet a forgószínpadra épített két alumínium boltívrendszerből áll, amelynek közepén egy gömbösköcsöt csobogó vízzel. Papp János fémesen csillogó, ezüstszerű uniformist tervezett a zárdaszűzeknek, ami még jobban erősíti az időtlenség és a falanszterszerűség képzetét. A darab első felében az acélszerkezet gépi monotonitását forgása azt sugallja, hogy a világtól elzárt közösségben változatlan egyhangúsággal telnek a kedvesnővérek napjai, jelentéktelen örömeik, fájdalmaik belesimulnak a rendszer működésébe. Amikor Angelica nővér tragédiája kibomlik, leáll a gépezet, a lelki folyamat ábrá-

zolása kerül a középpontba. Az Angelicát a szokásosnál érdekesebbnek, konokabbnak, nyersebbnek ábrázoló *Baszinka Zsuzsanna* rendkívüli muzikalitással, ezen a színpadon ritkán hallható perfekcióval énekel, csodálatos pianissimo és megrendítő színes játékkal formálja meg a drámai csúcspontokat. Simon Katalin is sikert arat a Heccegnő szerepében, mert nem fél ellen-szenvet lenni, és hangja az érezhető kopás ellenére is kellemes fajsúlyos. Vajda Júlia – a másik Angelica – igényesen éneklé a szöveget, és felfogásában a figura jobban közelít a szerep klasszikus hagyományaihoz, finomabb, nőiesebb. Szonda Éva a szigorú felügyelő nővér, Dér Krisztina az egyszerű Genovéva nővér és Suvada Aranka az élet-szagú torkos Dolcina nővér szerepében képes emlékező felvillanásokra.

A legmerészebb rendezői ötlet a harmadik darab, a Gianni Schicchi állatokkal eljuttatott kacagatóan morbid bohózat alakítása. A díszlet egyetlen óriási megvetett ág, háttérben Firenze sziluettségével. Az ágyban fekete szemüvegben, vakondmaszkban a halott Buoso Donati fekszik, rókák, patkányok, kutyák, disznók és sünök a pénzéhes rokonok, kacsa a doktor, kecske és birka a tanú. A cím-szereplőt, Gianni Schicchit okos nyúlunk maszkírozva a bemutatón Andrejszik István, szombaton Bátki Fazekas Zoltán játszotta. Mindketten fiatalok kissé a szerephez, és az is közös bennük, hogy színészi produkciójuk élvezetesebb, mint az énekesi. A Playboy-nyszívá lett Lauretta szerepére Keszei Borbála ideális, igyekezett Bakonyi Anikó is. Rinuccio szövege nem való a Mozart-tenorékné kitűnő Timothy Bentsch-nek. Pataki Antal valamivel meggyőzőbben énekel. Összességben csapatjáték volt a bohóckodás, a sok gesztus elvezetése tette a produkciót.

Az itt lehetségesnél alaposabb elemzés érdemelne Oberfrank Péter mesteri teljesítménye, mert a Szegedi Szimfonikus Zenekar muzsikálásán a szokásos operakíséretnél komolyabb felkészültség érződött. Elsősorban a pontosságra és a tisztaságra való törekvés jellemezte a formálást, a zenei szövet interpretációja a feszültséget, az elementáris drámát éppúgy hűen tükrözte, mint a lírát és az oldottabb humort.

Hollósi Zsolt